

Klaus-Dietrich Runow

Als gifstoffen op je zenuwen gaan werken

Hoe we onze hersenen
en ons zenuwstelsel
kunnen beschermen
door te ontgiften

Inhoud

Voorwoord door prof. dr. Dietrich Grönemeyer 9

Milieugeneeskunde – een nog ondergewaardeerde tak
van geneeskunde 9

Functionele geneeskunde – de geneeskunde van de eenentwintigste eeuw 15

Celbescherming en vooral bescherming van zenuwcellen
wordt steeds belangrijker 15

De geleide economie belemmert de individuele
geneeskunde 19

Voorbeelden uit de praktijk 25

Aluminium in deodorant veroorzaakt meervoudige
chemische overgevoeligheid 26

Tics door loodbelasting 27

Orthomoleculaire behandeling van autisme 28

Hepar-Tox-ontgiftigingstherapie bij kinderen met
loodvergiftiging 29

Inleiding in de functionele geneeskunde 34

De biochemische individualiteit – beïnvloeding van de genexpressie 35

Hulp bij chronische ontstekingen door membraanbeschermingstherapie 48

Milieugiften en neurodegeneratieve ziekten 51

De grens van de biochemische belastbaarheid 51

Milieugiften beschadigen het zenuwstelsel 55

Milieugiften tasten het geheugen aan 60

Toxische metalen beschadigen het zenuwstelsel en het immuunsysteem 60

Belasting door endogene gifstoffen 67

Ziektebeelden en zenuwbeschadigingen 70

De ziekte van Parkinson 70

De ziekte van Alzheimer 77

MS (multiple sclerose) 84

ALS (amyotrofe laterale sclerose) 89

Allergieën en het zenuwstelsel 92

ADHD 107

Bescherming van de zenuwen door lichaamseigen stoffen (hormonen) 122

Natuurlijke werkzame stoffen – niet patenteerbaar 122

De milieugeneeskundige anamnese 131

Het gesprek met de arts 131

Het Hepar-Tox-programma (basic): membraanbescherming door ontgiftiging en antioxidatie 137

Diagnostiek 143

- Een selectie uit de diagnostiek van de functionele geneeskunde 143
- Stofwisselings- en voedingsstoffenprofiel in de urine 144
- De genetische stoelgang- en spijsverteringsanalyse 148
- Elementanalyses voor zware metalen, mineralen en sporenelementen 157

Het ABC van de belangrijkste stoffen voor de behandeling van neurologische ziekten 160

- Acetyl-L-carnitine 161
- Alfa-liponzuur – de universele antioxidant 161
- Co-enzym Q10 (ubichinon) 163
- Ethanolaminefosfaat (EAP) 171
- Fosfatidylserine 172
- Ginkgo biloba 172
- Glutamine 174
- Glutathion – neurotransmitter en neuromodulator 176
- Glycerofosfocholine (GPC) 178
- Glycine 178
- Mariadistel 179
- Melatonine 181
- NADH (gereduceerd nicotinamide adenine dinucleotide) 185
- Omega 3-vetzuren (EPA, DHA) 186
- Polyfenolen (fenolzuren, flavonoïden) 188
- Quercetine 189
- Sulforafaan 190
- Taurine 191
- Vitamine B 191
- Vitamine C (ascorbinezuur) 192
- Vitamine D 195
- Vitamine E 196

Slotwoord: gifstoffen werken op je zenuwen! 198

Dankwoord 201

Verklarende woordenlijst 202

Register 209

Aanbevolen literatuur 218

Nuttige links 221

Centra voor diagnostiek en behandeling 223

Functionele geneeskunde – de geneeskunde van de eenentwintigste eeuw

*‘Studieboeken worden altijd geschreven door mensen
die weinig tijd hebben om patiënten te behandelen.’*

Celbescherming en vooral bescherming van zenuwcellen wordt steeds belangrijker

Omdat ik nu al meer dan twintig jaar patiënten behandel en ook in de toekomst tijd voor mijn patiënten wil hebben, moest het boek dat voor je ligt niet dikker worden dan een kleine leidraad. Ik raad je echter aan om de publicaties achter in het boek en ook andere publicaties en internetsites te raadplegen om de overwegingen in dit boek verder uit te diepen.

Hoewel de kennis in de geneeskunde en de natuurwetenschappen voortdurend in beweging is – er komen per dag zesduizend publicaties bij! – en elk boek direct na de publicatie alweer verouderd is, heb ik besloten om een paar belangrijke aspecten uit die grote stroom te pikken om preventieve medische stimulansen te geven en interesse te wekken voor een nieuwe medische discipline: de functionele geneeskunde, die ik ook wel de geneeskunde van de eenentwintigste eeuw zou willen noemen. Ik hoop dat ik je daar na het lezen van dit boek van heb kunnen overtuigen.

Zenuw- en hersenaandoeningen: stijgende tendens

Zenuw- en hersenaandoeningen komen steeds vaker voor, en de patiënten worden steeds jonger. In de Verenigde Staten zijn er tegenwoordig ongeveer 700.000 alzheimerpatiënten van rond de vijftig jaar! Wat alzheimer betreft spreken deskundigen zelfs van een explosie:

‘Voor de nationale economie ziet het er als volgt uit: de directe kosten van neurodegeneratieve ziekten bedragen ongeveer 18 miljoen euro, en slechts 10 procent van deze kosten zijn voor de medische verzorging, inclusief medicijnen. Als we de – directe en indirecte – verpleegkosten hier ook nog bij optellen, dan komen we al op 40 miljard euro per jaar.’ (Vlad Georgescu in de *DocCheck Newsletter* van juli 2007)

De toenemende hersenvervuiling door milieugiften zorgt voor geestelijk verval en een stijging van neurodegeneratieve ziekten.

De opname van giftige stoffen uit ons milieu leidt steeds sneller tot een belasting van het zenuwstelsel – iets wat je ook ‘hersenvervuiling’ kunt noemen. Als gevolg van de toenemende hersenvervuiling ontstaan er meer neurodegeneratieve ziekten en neemt de intelligentie af.

Christopher Williams schrijft in zijn boek *Endstation Gehirn – Die Bedrohung der menschlichen Intelligenz durch die Vergiftung der Umwelt*: ‘Als gevolg van de milieuvergiftiging begint zich een stille ramp af te tekenen: de degeneratie van de hersenen. De slachtoffers zijn de kinderen en jongeren over de hele wereld. De sociale gevolgen zijn nog niet te overzien. Volgt er

op het 'decennium van de hersenen' een 'tijdperk van geestelijke achteruitgang?'

Alleen als het lukt om de blootstelling aan het gif te minimaliseren en onze celstructuren zo lang mogelijk te voorzien van orthomoleculaire stoffen die de celmembranen beschermen, kunnen de energiecentrales van onze cellen, de mitochondriën, optimaal functioneren. Als je bedenkt dat ons verouderingscentrum zich in die mitochondriën bevindt, is het wel duidelijk hoe belangrijk de bescherming ervan is. Wetenschappers van het California Institute of Technology hebben bij honderdjarigen vijf maal vaker bepaalde mutaties gevonden die het blijkbaar mogelijk maken om door ouderdom aangetast DNA van deze energiecentrales te vervangen.

■ *Neurologische ziekten zijn niet onomkeerbaar.*

Belangrijker dan ooit: membraanbescherming

De bescherming van de mitochondriën met milieu-geneeskundige ontgiftingsmethoden en het gebruik van lichaamseigen stoffen om de membranen te beschermen – bijvoorbeeld co-enzym Q10 (ubichinon) – is daarom de belangrijkste taak van de geneeskunde die je ook mitochondriale geneeskunde zou kunnen noemen.

De functionele geneeskunde en de mitochondriale geneeskunde hebben als doel om de biochemische basisprocessen van chronische aandoeningen te onderzoeken door moderne analysemethoden en de levenskwaliteit van patiënten met chronische aandoeningen (bijvoorbeeld neurodegeneratieve ziekten) te verbeteren door een individuele behandeling met voedingsstoffen en ontgiftung (Hepar-Tox-therapie). Daarbij

denk ik aan een opmerking van dr. Jeffrey Bland, directeur van het Amerikaanse Institute for Functional Medicine (IFM): 'Neurologische aandoeningen zijn **niet** onomkeerbaar of onbeïnvloedbaar. Maar het zal nog wel meer dan tien jaar duren voor de gevestigde medische wetenschap de beschikbare wetenschappelijke inzichten in praktijk brengt.'

Artsen die de functionele geneeskunde beoefenen kunnen natuurlijk ook geen wonderen verrichten. Maar ze kunnen wel proberen om de klassieke methoden te ondersteunen met moderne behandelingen uit de orthomoleculaire en toegepaste milieugeneeskunde, zodat de biochemische processen op cellulair niveau worden geoptimaliseerd en de levenskwaliteit wordt verbeterd.

Functionele geneeskunde is geen nieuwe 'alternatieve geneeswijze'

De in dit boek voorgestelde behandelingen moeten niet als nieuwe alternatieve geneeswijze worden gezien. Integendeel: ik wil therapeuten en patiënten helpen bij de keuze tussen de talrijke reguliere behandelingen en de complementaire behandelmethoden.

De hier beschreven therapeutische uitgangspunten worden geïllustreerd door talrijke citaten uit wereldwijd gerespecteerde vaktijdschriften en erkende wetenschappelijke publicaties. Neuroloog dr. David Perlmutter uit Naples, Florida, schrijft in zijn boek *Brain Recovery*: 'Het uitgangspunt van de milieugeneeskunde en de orthomoleculaire geneeskunde bij de behandeling van neurodegeneratieve ziekten is erop gericht om het organisme sterker te maken en met fysiologische processen uit de natuur te werken. Het is geen oorlog waarbij de patiënt als slagveld wordt gezien, wat wel het geval is als je zware medicijnen geeft die het immuunsysteem onderdrukken.'